Dosarul nr.2-7569/2024
(nr. electronic: 2-24061137-12-2-06062024)

HOTÂRÎRE
în numele Legii
(dispozitiv)

30 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reclamantului **********

În lipsa:
Pârâților ÎMGFL nr. 11
SA „Termoelectrica”
SRL „Info-Bon”

procedura de citare față de ultimul fiind respectată,
examinând în sediul instanței, în ședință publică, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate, și în conformitate cu art. art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate, și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu

Dosarul nr.2-7569/2024
(nr. electronic: 2-24061137-12-2-06062024)

HOTÂRÎRE
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 30 septembrie 2025.
Hotărârea integrală întocmită la 27 noiembrie 2025, în baza cererii de apel cu nr. 6/1-20787 din 28.10.2025 și recepționată de judecător fizic la 28.10.2025

30 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reclamantului **********

În lipsa:
Pârâților ÎMGFL nr. 11
SA „Termoelectrica”
SRL „Info-Bon”

procedura de citare față de ultimul fiind respectată,
examinând în sediul instanței, în ședință publică, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate,

constată:

La 04 iunie 2024, *****a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chișinău, în procedura falimentului, SA Termoelectrica și SRL „Info-Bon” privind declararea

nulă a datoriilor pentru serviciile comunale, anularea datoriilor în sumă de 5 417,87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit cererii reclamantul solicită admiterea cererii privind anularea datoriilor aferente serviciilor de utilizare a energiei termice centralizate; obligarea administrației ÎMGFL-11, în proces de insolvabilitate, prin administratorul Bulgaru Igor, împreună cu SA „Termoelectrica" și SRL „Info-Bon", să recunoască drept nule și să anuleze integral, din toate sistemele de evidență contabilă și electronică, datoriile înscrise pentru încălzirea centralizată în sumă de 3 758,87 lei și pentru prepararea apei calde în sumă de 1 659 lei, total 5 417,87 lei, atribuite codului ID 10042436000, aferente apartamentului nr. 36, blocul 1, str. ***** *****, mun. Chișinău, potrivit documentului de plată din 30.04.2019, pentru perioada august 2015-aprilie 2019.

Reclamantul își întemeiază cererea pe Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, pronunțată în cauza nr. 2i-102-129/2018 la 30 ianuarie 2020, care a devenit irevocabilă la 17.02.2020. Încasarea în solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată suportate anterior în dosarul 2i-102-129/2018, în sumă totală de 2 450 lei, reprezentând taxa de stat în sumă de 250 lei, costul copierii documentelor în suma de 200 lei și costul traducerii în cuantum de 2000 lei.

În susținerea acțiunii reclamantul a indicat faptul că la data de 03.08.2018, administratorul procesului de insolvabilitate al ÎMGFL-11, Bulgaru Igor, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, o cerere prin care a solicitat încasarea de la reclamant și membrii familiei sale a sumei de 9 832,51 lei, reprezentând datorii pentru energia termică, potrivit evidențelor contabile și informațiilor furnizate de SRL „Info-Bon", valabile la data de 01.06.2018.

Menționează că, la 23.01.2019, administratorul procesului de insolvabilitate al ÎMGFL-11, Bulgaru Igor, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriei pentru energia termică în sumă de 4.408,42 lei, la data de 01.01.2019.

Precizează că, în luna mai 2019, administratorul insolvabilității Bulgaru Igor a depus o a doua cerere de concretizare, prin care a solicitat încasarea sumei de 5.417,87 lei, datorie calculată la data de 30.04.2019.

Explică că, administratorul insolvabilității Bulgaru Igor a anexat la cerere copii ale bonurilor de plată din mai 2018-aprilie 2019 și lista calculului întocmită de SRL „Info-Bon" pentru perioada 01.02.2017 – 01.05.2019, pentru adresa reclamantului.

Susține că la 13.05.2019, la cererea privind încasarea datoriei pentru energia termică a administratorului procesului de insolvabilitate ÎMGFL Nr. 11, reclamantul *****a prezentat la cancelaria instanței de judecate referință cu nr. 5.8.15603 în limba rusă pe cauza nr. 2i- 102-129/2018.

Comunică că, administratorul procesului de insolvabilitate, Bulgaru Igor, deși cunoștea liber limba rusă, a solicitat traducerea referinței în limba de stat. Traducerea a fost executată la biroul TRADOX, costul fiind de 2000 lei.

Prin Hotărârea din 30.01.2020, Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător Nicolae Șova, a examinat cauza nr. 2i-102-129/2018 și a respins cererea administratorului Bulgaru Igor privind încasarea datoriei de 5 417,87 lei pentru perioada 01.02.2017-noiembrie 2019. Hotărârea a devenit irevocabilă la 17.02.2020.

La caz reclamantul menționează că, în aprilie 2022 în temeiul art. 347 CPC RM, acesta a transmis o cerere prealabilă administrației ÎMGFL-11 în proces de insolvabilitate, administratorul procesului de insolvabilitate al ÎMGFL-11 Bulgaru Igor, SA „Termoelectrica" și SRL „Info-Bon", solicitând executarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău din 30.01.2020 și anularea datoriile fictive pentru serviciile de utilizare energia termică centralizată, la bonul de plată din aprilie 2019, cod ID nr. 10042436000, pe apartamentul ***** str. ***** ***** mun.

Chișinău pentru încălzire centralizată în suma – 3758, 87 lei, prepararea apei calde centralizată în sumă 1 659 lei în total 5 417, 87 lei din toate sistemele evidență contabile și electronică.

Susține că cererea prealabilă a fost primită de pârâți la 27.04.2022.

Mai menționează că SA „Termoelectrica" a răspuns că nu are competența legală de a modifica evidențele contabile, aceste aspecte fiind de competența exclusivă a ÎMGFL-11.

Comunică reclamantul faptul că administratorul procesului de insolvabilitate al ÎMGFL nr. 11, Bulgaru Igori, în răspunsul său nr. 39/204 din 16.05.2022 la cererea prealabilă din 27.04.2022, a constatat că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 30.01.2020 este irevocabilă și a devenit definitivă la data de 17.02.2020. Totuși, menționează administratorul insolvabilității că prin această hotărâre, instanța a respins cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei pentru încălzirea centrală de la **********și membrii familiei, pentru perioada 01.02.2017 – noiembrie 2019, în sumă de 5.417,87 lei, iar hotărârea nu a dispus anularea sau recalcularea datoriilor.

Reclamantul afirmă că administratorul Bulgaru Igor a încălcat art. 16 Cod de executare, conform căruia actele instanțelor sunt obligatorii pentru toate persoanele și autoritățile. Acesta invocă și alte prevederi privind neexecutarea hotărârilor judecătorești.

Reclamantul mai invocă prevederile art. 123 CPC RM privind faptul că situațiile de fapt stabilite printr-o hotărâre irevocabilă nu se mai dovedesc și nu pot fi contestate în alte cauze ce implică aceleași persoane.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul mai susține că, locuiește în apartamentul nr. 36, blocul 1, str. ***** *****, din anul 1991 până în prezent.

Comunică că, în anii 1991–2000, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 1" și SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2",CET-1 și CET-2, precum și alte întreprinderi din municipiul Chișinău, nu au preparat și nu au livrat apă caldă locatarilor orașului. Totodată, temperatura agentului termic livrat pentru încălzirea centralizată în perioada rece, noiembrie-martie era de 30–35°C, menținută doar pentru a nu îngheța sistemul de încălzire.

În aceste condiții, temperatura în apartamente nu depășea 13–14°C, deși tarifele și prețurile stabilite de ÎMGFL-11 erau calculate conform normelor sanitare, care prevăd temperatura agentului termic de 62°C.

Iar, pentru a încălzi apartamentul, au fost nevoiți să folosească aragazul și diferite dispozitive electrice, achitând atât facturile pentru energia termică neprestată, cât și consumul de energie electrică folosit pentru încălzire.

Având în vedere cele invocate, la 27.11.2001, reclamantul a reziliat serviciile de încălzire centralizată și a instalat un sistem autonom de încălzire. Conform informației nr. 416 din 27.11.2001, apartamentul său a fost exclus din sistemul centralizat.

Din 27.11.2001 până în prezent, apartamentul *****. ***** ***** mun. Chișinău este dotat cu încălzire autonomă pe gaz, facturile fiind achitate la zi.

Reclamantul afirmă că calculele făcute de ÎMGFL-11 și SRL „Info-Bon" reprezintă o formă de constrângere la plata unor servicii neprestate, executarea unor scheme de corupție, sustragerea banilor săi și a cetățenilor.

Susține că administratorul Bulgaru Igor a indus intenționat instanța în eroare în dosarul nr. 2i-102-129/2018, prezentând informații false.

Invocă Hotărârea Curții Constituționale a RM din 03.03.2022, cu privire la controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 92 din 29.05.2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării și din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, au fost declarate neconstituționale.

Susține că ÎMGFL nr. 11 în proces de insolvabilitate, administrator de insolvabilitate Bulgaru Igor, nu are relații contractuale sau operațiuni de plată cu SA „Termoelectrica”, existând doar un schimb informațional prin intermediul SRL „Info-Bon”, motiv pentru care datoria indicată la apartamentul său este neîntemeiată, iar solicitarea de anulare este pe deplin justificată.

Reclamantul mai arată că, potrivit acestui schimb de informații între pârâți, rezultă că datoriile sale sunt menținute în mod eronat în sistemele contabile și electronice, motiv pentru care solicită anularea lor integrală.

Reclamantul își întemeiază cererea potrivit art. art. 15,16,19, 20, 21, 22, art. 23 alin. (1), 24, 25, 26, 27, 33, 33 alin. (1) lit. d), e), 50; 55, 56, 59- 61, 82-84,88, 90, 94,117, 123,166, 167, CPC; Preambului, art. art. 1,2,6,7,8,12,30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ratificarea pactelor internaționale ale Drepturilor Omului adoptată la a treia sesiune a Adunării Generale a ONU din 10 decembrie 1948, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr.217-XII din 28.07.1990; art. art.1, 6, 8, 13, 14, 17 Convenția Europeană Cu privire la Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale din 4 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr.1298 din 24.07.1997; art. art. 1,2, 4, 5, Legea nr. 256 din 12 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii care creează cadrul necesar aplicării prevederilor Directivei Consiliului Comunităților Europene 93/13/CEE din 5 aprilie 1993; art. art. 1,4,7, 8, 9,46 Constituției Republica Moldova; art. art 1, 2, 5, 6, 12, 13, 16, 17, 20 Legii Speciale Organice Privind Protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13/03/2003, adoptate prin Hotărârea Parlamentului RM, în vederea executării Directivei nr. 2005/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori cu modificările; art. 25 p. a). al. (1) p. B) alin. (3) Legii nr. 1402-XV din 24.10.2002 Serviciile publice de gospodărie comunală; punctele 9-18 Hotărârii Guvernului nr.434 din 09.04.1998 despre aprobarea Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice; art. 17 Legii Republica Moldova nr.H3-XVI Contabilității, Ordinul nr.60 Ministerului Finanțelor al Republica Moldova; art. art. 1, 11, 12, 530-549 Codul Civil al Republica Moldova.

Astfel reclamantul solicită admiterea cererii privind anularea datoriilor fictive pentru energia termică centralizată, obligarea administrație ÎMGFL Nr. 11 în proces de insolvabilitate, administratorul al procesului de instabilitate Bulgaru Igori, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” a recunoștea nule și anularea din toate sistemele de evidență contabilă, electronică datoriile fictive pentru serviciile de utilizare energia termică centralizată pentru încălzire centralizată în suma de 3758,87 lei, prepararea apei calde centralizată în sumă de 1 659 lei, iar în total suma de 5 417,87 lei, aferente codului ID 10042436000, proprietar **********, pe apartamentul ***** str. ***** ***** mun. Chișinău la document de plata la situația din 30. 04. 2019 pentru perioada august 2015 - aprilie 2019.

Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată în secretariatul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 04 iunie 2024, fiind repartizată pentru examinare în mod automat aleatoriu judecătorului Daria Sușchevici, la data de 06 iunie 2024.

Ulterior prin încheierea judecătorului Silivestru Ecaterina din 14.07.2025 s-a admis declarația de abținere a judecătorului Daria Sușchevici de la examinarea cauzei sus-nominalizate, fiind dispusă redistribuirea automat aleatoriu, prin intermediul PIGD, cauza civilă dată, unui alt judecător specializat în materie civilă, pentru examinare cererii.

Astfel, conform fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza sus nominalizată a fost repetat repartizat în mod automat-aleatoriu potrivit programului PIGD, la 17.07.25, ora 15:17, judecătorului Radu Țurcanu, cauza fiind remisă fizic în adresa judecătorului la 18.07.2025.

Prin încheierea subsemnatului, judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21.07.2025 a fost admisă spre examinare cererea de chemare în judecată și s-a stabilește data examinării cererii de chemare în judecată pentru 17 septembrie 2025 la ora 11h00, cu citarea tuturor participanților procesului (f.d.19,V-2).

La 05.09.2025 prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, S.A. „Termoelectrica" a înaintat referința prin care a solicitat respinge cererii de chemare în judecată depusă de către reclamantul **********, ca fiind neîntemeiată.

Suplimentar pârâtul S.A. „Termoelectrica", consideră că reclamantul a indicat eronat „Termoelectrica" SA ca pârât, deși între aceasta și proprietarii de apartamente nu există relații contractuale, fapt confirmat și de Recomandarea nr. 11/01.11.2012 a CSJ, care stabilește lipsa raporturilor juridice directe dintre furnizor și locatari.

Potrivit Legii nr. 92/2014 și Regulamentului ANRE nr. 23/2017 (redacțiile aplicabile), furnizarea energiei termice se realizează doar în baza unui contract încheiat cu administratorul fondului locativ, acesta fiind reprezentantul consumatorilor din blocurile locative.

La data înaintării acțiunii, contractul de furnizare era încheiat între „TERMOELECTRICA" SA și ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în procedură de faliment, fiind singurii titulari ai raportului juridic privind livrarea și plata energiei termice.

Consideră totuși că cantitățile de energie și facturile per apartament erau calculate și repartizate de ÎM „Infocom" până în aprilie 2017, iar ulterior de SRL „Infobon", în baza datelor furnizate de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău.

Susține că documentele de plată anexate de reclamant indică expres că beneficiarul sumelor este ÎMGFL nr. 11, iar nu „Termoelectrica" SA.

Prin urmare, „Termoelectrica" SA nu poate avea calitate de pârât, întrucât nu a efectuat calcule per apartament și nu este parte în raportul material litigios, rolul revenind exclusiv ÎMGFL nr. 11, ÎM „Infocom" și SRL „Infobon".

Or, instanța explică că nu poate obliga reclamantul de așă schimba temeiul acțiuni, acesta fiind dreptul discreționar a ultimului.

Pârâtul, administratorul insolvabilității al Întreprinderii de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor, la data 17.09.2025 prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a înaintat explicațiile scrise asupra cererii de chemare în judecată prin care a solicitat respinge cererii de chemare în judecată depusă de către reclamantul *****ca fiind neîntemeiată, precum și examinare acțiunii în lipsa sa în baza materialelor cauzei.

În ședința de judecată reclamantul *****a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat.

Reprezentatul pârâtului S.A. „Termoelectrica", Puiu Igor, în bază de procură, în ședința de judecată s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Copârâtul Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului, administratorul insolvabilității Bulgaru Igor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin explicațiile scrise înaintate a solicitat respinge cererii de chemare în judecată

depusă de către reclamantul *****ca fiind neîntemeiată, precum și examinare acțiunii în lipsa sa în baza materialelor cauzei.

Analizând cererea înaintată, motivele de fapt și de drept expuse, studii materialele dosarului, judecătorul constată că cererea de chemare în judecată înaintată de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chișinău, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate și a cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Conform art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Potrivit art.121, art.123 Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Probațiunea constă în activitățile procesuale și procedurale prin care părțile și alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor și împrejurărilor ce formează obiectul probațiunii. De altfel, prin sarcina probațiunii se înțelege obligația procesuală ce revine participanților de a dovedi împrejurările care formează obiectul probațiunii. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Potrivit dispozițiilor art.27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În temeiul art.26 Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului și a legăturii cauzale dintre ele. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-și dovedească pretențiile.

Cu referire la cazul dedus judecăți, instanța reține că potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul **********a înaintat acțiune împotriva pârâților Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon”, privind declararea nulă a datoriilor la servicii comunale, excluderea din facturile de plată a sumei datorate pentru încălzire centralizată în mărime de 3 758,87 lei și pentru prepararea apei calde în sumă de 1 659 lei, iar în total 5 417,87 lei, la locul de consum din mun. Chișinău str. ***** *****, *****, pentru perioada august 2015-aprilie 2019 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Din probatoriul administrat pe dosar, invocă reclamantul că prin hotărîrea Curții de Apel Chişinău din 07 martie 2017, s-a admis cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chișinău, s-a declarat ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în stare de insolvabilitate și s-a desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate administratorul autorizat Bulgaru Igor.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03.01.2018 față de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău a fost aplicată procedura falimentului și a fost desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Bulgaru Igor.

Astfel lichidatorul Bulgaru Igor, pentru majorarea masei debitoare a ÎMGFL nr. 11 din Chișinău și satisfacerea creanțelor creditorilor asupra patrimoniului debitorului, acționând în numele debitorului, a înaintat în instanța de judecată cererea de validare a popririi împotriva lui

**********, **********, **********și **********prin care a fost solicitată încasarea datoriei la servicii comunale și necomunale, în sumă de 5 417,87 lei pentru serviciul de energie termică.

Ulterior, prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Central nr. 2i-102-129/2018 din 30.01.2020 s-a respins cererea înaintată de administratorul procesului de insolvabilitate a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chişinău – Bulgaru Igor, cu privire la validarea popririi şi încasarea sumei în mărime de 5 417,87 lei de la terții popriți **********, **********, ********** și *****Cristina, pe motivul existenței litigiului de drept. S-a desființat poprirea înființată de administratorul procesului de insolvabilitate a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chişinău – Bulgaru Igor față de terții popriți **********, **********, ********** și **********privind încasarea datoriei în mărime de 5 417 lei 87 bani.

La caz, instanța reține că reclamantul **********, a solicitat ca instanța de judecată să dispună excluderea din facturile de plată a sumei datorate pentru încălzire centralizată în mărime de 3 758,87 lei și pentru prepararea apei calde în sumă de 1 659 lei, iar în total 5 417,87 lei, la locul de consum din mun. Chișinău str. ***** *****, *****, pentru perioada august 2015-aprilie 2019, de asemenea, încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată suportate atât în cadrul dosarului anterior nr. 2i-102-129/2018, cât și în prezentul proces(f.d.82,Vol-I).

Instanța reține că acțiunea privind încasarea datoriei a fost respinsă prin hotărârea din 30.01.2020 nu pe motivul netemeiniciei sau tardivității, dar pe motivul existenței litigiului de drept, fapt expres indicat în dispozitivul actului judecătoresc, în conformitate cu prevederile art. 126 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

La acest capitol este de menționat că, conform art. 126 al Legii insolvabilității, (1) sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă națională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sînt deţinute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deţinute de un terţ în numele lui şi creanţa cu termen ori sub condiţie. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiţiei.

(2) Poprirea se înfiinţează prin somaţie a administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somaţie se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terţ poprit, interdicţia de a plăti fără acordul administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarîndu-le indisponibilizate.

Astfel, de la data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi şi pînă la achitarea integrală a obligaţiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terţul poprit nu va face nicio altă plată sau operaţiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operaţiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi este nulă. Cînd se popresc sume cu scadenţe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci şi asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde şi asupra fructelor civile ale creanţei poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înfiinţarea popririi. (4) Dacă sînt înfiinţate mai multe popriri, terţul poprit va comunica administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, după caz, numele şi adresa celorlalţi

creditori, sumele poprite de fiecare în parte. (5) În termen de 5 zile de la comunicarea popri rii, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadenţa acestora, terţul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvabilităţii/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanţa poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite şi să trimită dovada către administratorul insolvabilităţii/lichidator pentru a fi preluate. (6) Odată cu primirea sumelor de bani, administratorul insolvabilităţii/ lichidatorul va proceda la distribuirea lor în modul prevăzut de lege. Bunurile preluate de la terţul poprit le va include în lista masei debitoare şi le va valorifica conform procedurii stabilite. (7) Terţul în a cărui posesie se află bunurile mobile incorporale poprite este supus tuturor îndatoririlor şi sancţiunilor prevăzute de lege pentru custozii de bunuri sechestrate. În cazul în care termenul de restituire a bunurilor este scadent, terţul poate cere administratorului insolvabilităţii/lichidatorului să le încredinţeze unui custode. (8) Terţul poprit nu va putea face contestaţie împotriva popririi. El îşi va formula apărările în instanţa de insolvabilitate, care validează poprirea. (9) Dacă terţul poprit nu îşi îndeplineşte obligaţiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terţul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanţa de insolvabilitate în vederea validării popririi. (10) Instanţa de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilităţii/lichidator, precum şi pe terţul poprit, şi, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluţionării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanţa de validare, terţul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepţiile şi mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărîrea de validare a popririi este supusă numai apelului de către terţul poprit. (11) Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desfiinţarea popririi. Poprirea înfiinţată asupra unei creanţe cu termen sau sub condiţie poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanţei la termen sau la data îndeplinirii condiţiei, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadenţă, cît şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-şi efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Conform art. 144 alin. (4) al Legii insolvabilității, dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152.

Existența litigiului de drept se constată dacă din probele administrate prezentate de către debitorul insolvabil și terț poprit apar divergențe și nu poate fi stabilit în mod cert faptul existenței și mărimii, în privința creanței înaintate spre încasare, adică nu poate fi stabilit fără îndoieli dacă creanța revendicată prin poprirea este certă, lichidă și exigibilă, dar nici nu poate fi determinat inversul.

Constatarea litigiului de drept are loc în situație în care pentru confirmarea creanței creditorului instanța urmează să dea aprecierea valabilității și temeiniciei probelor, să conchidă

mărimea creanței din contrapunerea unui cumul de probe, să aprecieze pretențiile contradictorie între debitor și creditor și alte circumstanțe, ce nu țin de competența instanței de insolvabilitate.

Constatarea litigiului de drept în privința datoriei/creanței solicitate spre încasarea permite creditorului de a se adresa în instanța de drept comun, cu acțiunea în vederea încasării datoriei, unde pot fi examinate toate argumentele și mijloacele de apărare ale părților

Astfel la caz, instanța constată că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2017, acțiunea inițială înaintată de ÎMGFL nr. 11 a fost admisă. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul pârâților **********, **********, **********și **********în beneficiul ÎMGFL nr. 11 datoria acumulată pentru energie termică în sumă de 5 284,58 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, iar în total suma de 5 554,58 lei acumulată în perioadă pînă la iunie 2016(f. d.125-127,Vol.-II).

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către **********, **********, **********și **********și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2017. Această Decizia a fost menținută prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 07.02.2018(f.d.78-96, Vol.-II).

La caz se mai constată că potrivit hotărârii irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iulie 2023, s-a admis acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului către **********, **********, **********și **********, privind încasarea în mod solidar din contul pîrîților în beneficiul său a datoriei pentru consumul energiei termice, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul pîrîților **********, **********, **********și **********în beneficiul Î.M.G.F.L. nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 10799,94 lei, acumulată în perioada 01.02.2017- 01.10.2022, scadentă la 30.11.2022. S-a încasat în mod solidar din contul pârâților **********, **********, **********și **********, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 324 lei(f.d.8, Vol.-I). Hotărîrea sus nominalizată a întrat în vigoare.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la data de 17 octombrie 2023 **********, **********, **********și **********au depus cerere de revizuire împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr.2-6101/23 din 19 iulie 2023, solicitând casarea acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 06 martie 2024, cererea de revizuire depusă de **********, **********, **********și **********, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă, încheierea fiind contestată cu recurs la

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-1076/24 din 16.09.2024, s-a respins recursul declarat de către **********, **********, **********si **********. S-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 martie 2024, prin care a fost respinsă cererea de revizuire depusă de **********, **********, **********și **********, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 iulie 2023, adoptată în cadrul cauzei civile, examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului către **********, **********, **********și **********cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată(f.d. 98-104,Vol.-II).

Astfel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iulie 2023, prin care s-a admis acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în procedura falimentului către **********, **********, **********și **********, privind încasarea datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 10799,94 lei, acumulată în perioada 01.02.2017-01.10.2022, scadentă la 30.11.2022, a rămas definitivă și irevocabilă.

Ca urmare, instanța conchide că acțiunea formulată de *****împotriva ”Info Bon” SRL, ”Termoelectrica” SA, ÎMGFL nr.11 mun. Chișinău în procedura falimentului, prin care a solicitat ca instanța de judecată să dispună excluderea din facturile de plată a sumei datorate pentru consumul agentului termic în mărime de 5 417,87 lei, care este formată din consumul energiei termice în sumă de 3 758,87 lei, prepararea apei calde centralizată în sumă 1 659 lei la locul de consum din mun. Chișinău str. ***** *****, , *****, pentru perioada august 2015-aprilie 2019 şi compensarea cheltuielilor de judecat este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă având în vedere următoarele.

În raport cu circumstanțele cauzei, având în vedere ansamblul hotărârilor judecătorești pronunțate în cauzele anterioare, instanța reține că suma solicitată spre excludere din facturile aferente perioadei august 2015 - aprilie 2019 nu mai poate fi supusă reexaminării, întrucât cuantumul obligațiilor privind consumul de energie termică aferente acestei perioade a fost deja definitiv și irevocabil stabilit prin hotărârile Judecătoriei Chișinău, constituind astfel o creanță stabilită prin hotărâre de judecată, cu autoritate de lucru judecat.

Din analiza actelor anexate rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 30.01.2020, nu s-a respins cererea administratorului insolvabilității pentru lipsă de temei sau pentru depășirea termenului, ci exclusiv pe motivul existenței unui litigiu de drept.

Or, instanța a desființat poprirea aplicată asupra terților popriți și a constatat că pretențiile privind suma de 5 417,87 lei se suprapun cu obiectul litigiului. Prin urmare, soluția instanței se întemeiază pe imposibilitatea validării popririi în condițiile existenței unui proces pendinte asupra aceleiași creanțe, ceea ce exclude orice interpretare privind netemeinicia sau tardivitatea acțiunii inițiale.

Instanța reține că solicitarea formulată de *****privind excluderea din facturile de plată a sumei de 5 417,87 lei, se suprapune în mod direct cu aspecte deja soluționate prin hotărârile judecătorești irevocabile pronunțate anterior, prin care a fost stabilită în mod definitiv obligația solidară a pârâților de a achita datoriile aferente consumului energiei termice pentru perioadele vizate. În aceste condiții, repunerea în discuție a aceluiași cuantum al datoriei este lipsită de temei, întrucât contravine autorității de lucru judecat.

Conform art. 16 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, Hotărîrile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sînt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Instanța mai reiterează că potrivit dispozițiilor art.123 alin.(2) CPC, *faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.*

În drept, instanţa reţine că autoritatea de lucru judecat cunoaște, conform reglementării actuale, două manifestări procesuale – respectiv, aceea de excepție procesuală şi aceea de prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze ceva în legătură cu raporturile juridice dintre părţi. Dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv, de natură să oprească a doua judecată), autoritatea de lucru judecat presupune într-adevăr, tripla identitate de elemente (obiect, părţi, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, respectiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părţi, fără posibilitatea

de a se statua diferit. Este vorba despre efectul pozitiv al puterii lucrului judecat, care se manifestă ca prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze ceva în legătură cu raporturile juridice dintre părţi, venind să demonstreze modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părţi, fără posibilitatea de a se statua diferit.

Această reglementare a autorității de lucru judecat în forma prezumției vine să asigure, din nevoia de ordine şi stabilitate juridică, evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârii judecătoreşti, ceea ce legitimează autoritatea de lucru judecat nefiind atât caracterul definitiv al hotărârii, ci adevărul care trebuie să stea la baza ei, adevărul constituind temeiul, raţiunea şi fundamentul social şi moral al acestui efect al hotărârii judecătoreşti.

Prezumția nu oprești judecata celui de-al doilea proces, ci doar ușurează sarcina probaţiunii, aducând în faţa instanţei constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecăţii anterioare şi care nu pot fi ignorate. Cum potrivit art.123 alin.(2) CPC, în relaţia dintre părţi, prezumţia lucrului judecat are caracter absolut, înseamnă că ceea ce s-a dezlegat jurisdicţional într-un prim litigiu va fi opus părţilor din acel litigiu şi succesorilor lor în drepturi, fără posibilitatea dovezii contrarii din partea acestora, într-un proces ulterior, care are legătură cu chestiunea de drept sau cu raportul juridic deja soluţionat.

Or, principiul puterii lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având acelaşi obiect, aceeaşi cauză şi fiind purtat între aceleaşi părţi, ci şi contrazicerea între două hotărâri judecătoreşti, adică infirmarea constatărilor făcute într-o hotărâre judecătorească definitivă printr-o hotărâre judecătorească posterioară dată într-un alt proces, tocmai în scopul de a se realiza o administrare uniformă a justiţiei.

În raport de aspectele care preced instanţa reţine incidenţa în cauză a efectului pozitiv al lucrului judecat, fundamentat pe puterea şi raţionamentul conţinut de o hotărâre judecătorească, împotriva căruia nu se pot aduce probe noi prin care să se tindă la obţinerea unei soluţii contrare celei pronunţate anterior cu privire la aceeaşi chestiune litigioasă

În acelaşi timp, instanţa reţine că potrivit art.4 din Constituţia R.Moldova, legislaţia naţională trebuie interpretată în concordanţă cu tratatele privind drepturile omului la care R.Moldova este parte, iar, în situaţia existenţei unor neconcordanţe, au prioritate reglementările internaţionale.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a statuat şi în cauza SC Pilot Service C. României din iunie 2008 ca obligaţia de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitiv, învederând că articolul 6 § 1 din Convenţie nu face nici o distincţie între hotărârile prin care se admite acţiunea şi cele prin care se respinge acţiunea şi că indiferent de rezultat, hotărârea trebuie să fie respectată şi aplicată şi a reamintit că în cauza Zazanis si alţii c. Greciei a statuat că obligaţia de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitivul acesteia, iar autorităţile nu pot împiedica şi cu atât mai mult nu pot repune în discuţie fondul problemei soluţionate prin hotărârea judecătorească.

De asemenea, în cauza Amurăriţei c. României din septembrie 2008, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 trebuie interpretat prin prisma principiului preeminenţei dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor semnatare ale Convenţiei, principiu enunţat în preambulul Convenţiei.

Unul dintre elementele fundamentale ale principiului preeminenţei dreptului este principiul securităţii raporturilor juridice, care presupune, printre altele, ca soluţiile definitive date de instanţele judecătoreşti să nu mai poată fi contestate (Brumărescu c. Romaniei, § 61).

Pentru respectarea acestui principiu, statele trebuie să depună diligenţe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe şi să interzică redeschiderea unor noi proceduri

judiciare referitoare la aceeaşi problemă (a se vedea mutatis mutandis, Gjonbocari şi alţii c. Albaniei § 66).

În cauza Amurăriţei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că instanţele ar fi trebuit sa ţină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, cu privire la situaţia terenului din locul numit „B”. Repunerea în discuţie a situaţiei soluţionate prin hotărâri judecătoreşti definitive, nu poate fi justificată prin prisma art. 6 § 1din Convenţie (a se vedea mutatis mutandis, Riabykh c. Rusiei, § 52).

Instanţele sesizate cu acţiunea în revendicare, ar fi trebuit sa ţină cont de probele pe care părţile le-au administrat în procedurile anterioare de partaj, nulitate act, în care s-a soluţionat definitiv problema suprafeţei de teren şi nu ar fi trebuit să mai repună în discuţie constatările jurisdicţiilor anterioare. În concluzie, Curtea, reţinând în esenţă că instanţele nu au respectat dreptul părţii la un proces echitabil, a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenţie în acea cauză.

Din acest punct de vedere, se constată că, într-o primă judecată, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 14 februarie 2017, rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 și prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2018, s-a stabilit obligația solidară a pârâților **********, **********, **********și **********de a achita datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 5.554,58 lei, aferentă perioadei anterioare lunii iunie 2016. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 iulie 2023, cu caracter irevocabil, pronunțată în dosarul nr. 2-6101/23, s-a dispus încasarea în mod solidar din contul acelorași pârâți, în beneficiul Î.M.G.F.L. nr. 11 din Chișinău, în procedura falimentului, a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 10.799,94 lei, acumulată în perioada 01.02.2017–01.10.2022, scadentă la 30.11.2022.

Or, statuările instanțelor privind existența acestor datorii, atât cele reținute prin hotărârea din 14 februarie 2017, cât și cele stabilite prin hotărârea irevocabilă din 19 iulie 2023, nu pot fi supuse unei reevaluări ulterioare fără a încălca autoritatea de lucru judecat, întrucât ele reprezintă rezultatul dezbaterilor judiciare și al verificărilor jurisdicționale efectuate de instanțe.

Astfel, nu poate fi admisă acțiunea înaintată de Reclamant atîta timp cît datoria solicitată spre anulare este certă, lichidă și exigibilă, confirmată prin hotărîrile judecătorești irevocabile, altfel, va avea loc încălcarea flagrantă normelor de drept material și principiului securității raporturilor juridice.

La caz instanța mai reține că, pct. 41 din Hotărâre nr. 281 din 17-04-2024 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, prevede că în cazul confirmării faptului că nu a avut loc consum fraudulos, indicii contoarelor vor fi actualizați la zi, cu efectuarea recalculelor și cu reflectarea rectificărilor în facturile de plată.

Conform pct. 134 din Regulament, în cazul emiterii unei facturi de plată eronate, consumatorul este în drept să solicite recalcularea plăților în termen de până la 6 luni de la data emiterii facturii eronate, iar prestatorul de servicii este obligat să efectueze recalculul solicitat în cazul existenței temeiurilor justificative.

Conform pct. 14 din Regulamentul sus menționat, orice sesizare legată de modul de stabilire a consumurilor, de elementele care stau la baza stabilirii consumurilor se ia în calcul din luna imediat sesizării, însă cu condiția că sesizarea este întemeiată.

Astfel, potrivit prevederilor actelor normative în vigoare, excluderea/anularea sau recalcularea unor sume/datorii din bonurile de plată pentru serviciile locativ-comunale înaintate locatarilor, poate avea loc doar în cazurile cînd în procesul de calculare a acestora s-au admis erori de calcul (referitoare la volumul serviciilor consumate, tarifele pentru aceste servicii, alte date) sau din anumite motive serviciile nu au fost prestate sau au fost prestate necalitativ.

Datoria pentru serviciile locativ-comunale și necomunale poate fi rectificată sau exclusă din bonurile de plată doar în cazul în care există temei de rectificare, stingere sau anulare a acestei obligații, precum și în baza unei hotărîri judecătorești.

La caz, nu pot fi stabilite motive din cele indicate mai sus pentru anularea/excluderea datoriilor, iar serviciul locativ-comunal au fost prestat către locul de consum, respectiv solicitarea privind anularea datorii/sume și/sau de introducere a rectificărilor în documentul de plată, nu urmează și nu poate fi admisă, este neîntemeiată și inadmisibilă, în situația existenței Hotărîrii irevocabile a Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 19 iulie 2023 emise ca urmare a constatării litigiului de drept la examinarea cererii de validare a popririi în sumă de 5417,87 lei de la terții popriți **********, **********, ********** și **********prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Central nr. 2i-102-129/2018 din 30.01.2020.

Astfel, în lipsa unor temeiuri legale pentru recalcularea, rectificarea sau anularea datoriei, precum și în absența unor erori de calcul ori a neprestării serviciilor locativ-comunale, instanța constată că datoria reclamată este certă, lichidă și exigibilă, fiind confirmată prin hotărârile judecătorești menționate. Admiterea acțiunii ar echivala cu o încălcare gravă a principiului securității raporturilor juridice și cu nesocotirea autorității de lucru judecat, motiv pentru care acțiunea formulată de reclamant se apreciază ca neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu referire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecat instanța notează prevederile art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma prevederilor menționate supra, ținând cont că, acțiunea civilă a reclamantului *****a fost respinsă de instanța de judecată, iar acest fapt presupune pierderea procesului pentru reclamant, instanța conchide asupra netemeiniciei solicitării de compensare a cheltuielilor de judecată, care urmează a fi respinsă.

În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, în care se menționează că, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia in funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state.

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Reieșind din cele sus menționate, instanța de judecată consideră că, argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată nu pot servi drept temei de admitere a acțiunii, iar alte argumente pertinente de către reclamant nu au fost prezentate, or potrivit 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, instanța concluzionează, că reieșind din cele expuse și în concordanță cu jurisprudența CtEDO, va respinge ca neîntemeiată cererea depusă de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Concluzionând cele expuse, și în conformitate cu art. art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de *****către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, SA „Termoelectrica”, SRL „Info-Bon” cu privire la anularea datoriei fictive pentru serviciile de utilizare energiei termice centralizate, și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu